

for troer jeg endnu at burde tilføje, af hvilke Grunde jeg ganske afgjort foretrækker Krigsministeriets Forslag og med al den Styrke, jeg formaaer, fraraader at gaae ind paa Mindretallets Forslag. Grunden hertil er, at de Midler, som Mindretallet saaledes har disponeret over, vil det fordele jævnt over hele Styrken, det vil formere alle sine 40 Batailloner paa samme Maade, det vil dele Hæren i 6 Brigader, 40 Batailloner med 240 Compagnier og paa dem fordele eensformig de 446 Officerer og de 520 Underofficerer, eller med andre Ord 966 faste Befalingsmænd. Derved kommer der for hver Bataillon 24 faste Befalingsmænd og paa hvert Compagni 3—4 faste Befalingsmænd, og det er min fulde Overbeviisning, at Batailloner og Compagnier, der ere formerede med saa faa faste Befalingsmænd, ville ikke være istand til med Nytte at stilles overfor en Fjende. Foruden disse faste Befalingsmænd vil Mindretallet nemlig i sin Plan, som jeg før nævnte, ikke være i Besiddelse af en eneste Befalingsmand, der har mere end 18 Maaneders Uddannelse. Det vil have Mandskab, som efter Uddannelsen har været hjempermitteret i 7, 8 à 9 Aar og har havt Leilighed til at glemme Meget, og Befalingsmændene ville have været hjemme i ligesaa lang Tid som de Bærnepligtige og, altsaa have havt samme Tid til at glemme, hvad de have lært. Nu er jeg forberedt paa, at det ærede Mindretal maaskee vil sige: Men, naar Styrken ikke bliver større, end jeg før har nævnt; saalænge der ikke findes flere Recrutter, ville vi ikke have 40 Batailloner, men beholde de 20, som vi oprindeligt havde. Dette vilde jo forbedre Forholdet Noget; men derved svinder jo Styrken endnu mere ind; thi i 20 Batailloner vil man neppe indlemme den Styrke, der haves til Tjeneste. Det er derfor, jeg mener, at det Antal Batailloner er for stort i een Retning og for lille i en anden. I Modsetning til denne eensformige Fordeling af Befalingsmændene foreslaaer Krigsministeriet, som jeg før anførte, at dele Hæren i tre bestemte Dele, jeg kunde næsten sige i fire bestemte Dele, hver med sin særskilte Organisation og hver brugelig til sin særskilte Gjerning. De fire Aargange, der skulle danne Liniebataillonerne, ere af Krigsministeriet foreslaaede at skulle danne

5 Brigader, 21 Batailloner med 84 Compagnier, og ved dem vil Krigsministeriet anvende 246 faste Officerer og 84 Secondlieutenanter, der ere til Tjeneste i det Dieblit, Krigen udbryder, tilsammen 330 Officerer, der ere til Tjeneste i det Dieblit, 467 faste Underofficerer og 273 Corporaler, der ere til Tjeneste, naar Krigen udbryder, tilsammen 740 tjenstgjørende Underofficerer, altsaa ialt 1,070 Befalingsmænd, der ere til Tjeneste, ibet Krigen udbryder. Dette giver 50 pr. Bataillon eller 12 pr. Compagni. Nu vil jeg ikke paastaae, at det er nogen stor Forsyning for Linietropper; men det er aabenbart, at der er en meget stor Forskel mellem denne Forsyning og den, som Mindretallet opstiller for sine Batailloner. Dertil kommer endnu, at blandt de Befalingsmænd, der efter Ministeriets Forslag ville blive indkaldte, tør man regne paa, at der er Nogle, som have ligget 2—3 Aar i Tjenesten som Secondlieutenanter eller Corporaler, medens jeg maa gjøre opmærksom paa, at Mindretallet ikke har nogen indkaldt Befalingsmand, der har ligget mere end 18 Maaneder til Tjeneste. Krigsministeriet har saaledes en Styrke af 16,800 Mand, der kan siges at være taalelig forsynet med Befalingsmænd, hvis Mandskab er uddannet meget nylig, og som man derfor virkelig kan stole paa, at man med nogen Rolighed strax kan føre mod en Fjende og bruge ogsaa ved offensive Foretagender. Jeg troer her at kunne gjøre opmærksom paa, at, naar et enkelt Medlem har meent, at den store Styrke, der efter Krigsministeriets Forslag bliver stillet paa Venene, vilde være intetsigende med Hensyn til en Alliance, saa troer jeg, at dette ikke er ganske rigtigt, thi vi have netop i denne Linie et rigtigt lille Contingent, men et Contingent, som vi ikke kunne sige er ubrugeligt til at møde med. Det er dog et Contingent paa 16,800 Mand, og det er formodentlig, hvad man med Rimelighed kan vente af et saa lille Land som vort. Den anden Deel af Hæren, Reservehæren, skalde, som jeg før nævnte, bestaae af 11 Batailloner med 44 Compagnier. Til den har man efter Krigsministeriets Plan 55 faste Officerer og 55 faste Underofficerer, tilsammen 110 faste Befalingsmænd, det giver 10 pr. Bataillon og 2 pr. Compagni. Det er naturligtvis